

Τα φτερά είναι για να πετάς

"Τη μέρα εκείνη ο Χόρχε με περίμενε με ένα παραμύθι:

Όταν μεγάλωσε ο πατέρας του του είπε:

« Παιδί μου, δε γεννιόμαστε όλοι με φτερά. Μπορεί να μην είσαι υποχρεώμενος να πετάξεις, νομίζω όμως πως είναι κρίμα να μείνεις μόνο στο περπάτημα αφού έχεις τα φτερά που ο καλός Θεός σου έδωσε.»

«Μα δεν ξέρω να πετάω» απάντησε ο γιος.

«Σωστά...» είπε ο πατέρας. Και περπατώντας, τον πήγε ως το χείλος του γκρεμού, στο βουνό.

«Βλέπεις γιε μου; Το κενό. Όταν θελήσεις να πετάξεις, θα έρθεις εδώ θα πάρεις βαθιά ανάσα, θα πηδήξεις στην άβυσσο και απλώνοντας τα φτερά σου θα πετάξεις».

Ο γιος αμφέβαλλε.

«Κι αν πέσω;»

«Ακόμα κι αν πέσεις, δε θα σκοτωθείς. **Οι λίγες γρατζουνιές θα σε κάνουν πιο δυνατό στην επόμενη προσπάθεια**» αποκρίθηκε ο πατέρας.

Το παιδί γύρισε στο χωριό να δει τους φίλους του, τις παρέες του, όλους εκείνους που είχε συντρόφους στην πορεία της ζωής του. Οι πιο στενόμυαλοι του είχαν:

«Είσαι τρελός; Για ποιο λόγο; Ο πατέρας σου είναι μισότρελος...Για ποιο λόγο να πετάξεις; Τι σου χρειάζεται; Γιατί δεν αφήνεις τις ανοησίες; Τι νόημα έχει να πετάξεις;»

Οι καλύτεροι φίλοι του τον συμβούλεψαν:

«Κι αν είναι αλήθεια; Μα σίγουρα δεν είναι επικίνδυνο; Γιατί δεν αρχίζεις σιγά-σιγά; Δοκίμασε να πηδήξεις από μια σκάλα ή από την κορυφή ενός δέντρου. Αλλά από τον γκρεμό, βρε παιδί μου;...»

Ο νεαρός άκουσε τις συμβουλές όσων τον αγαπούσαν. Ανέβηκε στην κορυφή του δέντρου και, με όλο του το θάρρος, πήδηξε. Άνοιξε τα φτερά του, τα κούνησε στον αέρα με όλη του τη δύναμη αλλά, δυστυχώς, έπεσε στο έδαφος.

Μ'ένα καρούμπαλο στο κεφάλι συνάντησε τον πατέρα του.

«Μου είπες ψέμματα! Δεν μπορώ να πετάξω. Το δοκίμασα και κοίτα πως χτύπησα! Δεν είμαι σαν κι εσένα. Τα φτερά μου είναι μόνο για στολίδι.»

«Παιδί μου» είπε ο πατέρας, «για να πετάξεις, πρέπει να έχεις τον απαραίτητο ελεύθερο χώρο στον αέρα, ώστε τα φτερά σου να ξεδιπλωθούν. Είναι σαν να πέφτεις με αλεξίπτωτο: χρειάζεσαι κάποιο ελάχιστο ύψος για να πηδήξεις.

Για να πετάξεις πρέπει να αρχίσεις να ριψοκινδυνεύεις.

Αν δε θέλεις να το κάνεις, καλύτερα να συμβιβαστείς και να αρκεστείς στο περπάτημα.»

ΧΟΡΧΕ ΜΠΟΥΚΑΪ – JORGE BUCAY

<http://antikleidi.com/2011/11/03/winds/>